

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Választók, résen legyetek!

Pécs, 1898. április 4.

Az 1848-iki törvényhozás alkotmányunkat a népképviselőlet alapjára fektette s csak azért nem alkalmazta egy csapással az ennek az elvnek legtökéletesebben megfelelő általános szavazatjogot, hogy jobban előkészítse a nemzetnek eddig minden politikai jogokból kizárva volt részét az önkormányzat helyes gyakorlatára s a politikai érettség haladásával fokozatosan terjeszthesse ki a közügyek intézésébe való befolyást a nép egész összességére.

Ezért intézkedett az 1848-iki V-ik törvények a választói jogosultságról csak ideiglenesen a legközelebbi országgyűlésre küldendő követek választására nézve, oly vagyoni, erkölcsi és értelmiségi cenzust állapítván meg, mely annak a maximumnak volt tekintendő, a melynek alkalmazása mellett népképviselőtről egyáltalán még szólni is lehet.

Az utódok aztán a negyvennyolcadiki ideiglenes intézkedéseket véglegesekkel helyettesítették is, csak hogy ezt a negyvennyolcadiki intenciókkal merőben ellentétes irányban cselekedték meg. A választói jogosultságot a haladó kor kívánalmainak megfelelően nem terjesztették ki, hanem a cenzus általános felemelése mellett még számos megszorításnak vetették alá, úgy hogy az 1848-ban kimondott népképviselői elv teljesen ki lett forgatva a maga

lényegéből s a közügyekben való részvételre ismét csak egy kiváltságos osztályt teremtettek, a nép zömét épen úgy kívül rekesztették az alkotmány sáncaiból, mint volt 1848. előtt.

Egyik legigazságtalanabb, jogfosztó intézkedése ennek a Tisza-féle választási törvénynek az, a mely a választói névjegyzékből kihagyatni rendeli mindazokat, a kik a megelőző évben fizetendő adójukkal hátralékban maradtak. Hazugság volt az az okoskodás, a melylyel ezt a jogfosztó intézkedést a törvénybe csempészték, hogy t. i. „aki az állam irányában fennálló kötelességeinek nem tesz eleget, az jogosítványokat sem igényelhet az államtól“, mert az állam azért mégis rászorítja polgárait kötelezettségeik teljesítésére, de ennek ellenében elkobzott politikai jogaik élvezetébe nem helyezi őket vissza.

Ha csakugyan a fenti ok vezérelte volna a törvényhozást az adóhátralékosok kihagyásában, akkor a józan logika követelménye lett volna ezeket a választói jog élvezetébe rögtön visszahelyezni, mihelyt hátralékaikat befizették. De ez a törvényben nem így van. A vizsgálati fogságban levő rabok, a politikai jogaik elvesztésére ítélt bűnösök, a vagyombukottak szintén nem gyakorolhatják a választói jogot, de ezeket egy külön jegyzékbe rendeli felvétetni a törvény, s ha a választásnál igazolják, hogy időközben megszűnt az ok,

a mely őket a választói jogtól az összeírásakor megfosztotta, akadálytalanul gyakorolhatják szavazatjogukat; csak az adóhátralék miatt kirekesztett polgár marad végleg megfosztva jogától, ha százszor igazolja is a választási elnök előtt, hogy azt a hátralékot, a mely miatt a választók jegyzékéből kihagyva lett, már régen lefizette, mert a törvény nem részesíti az adóhátralékos polgárt abban a kedvezményben, a melyet a rablónak vagy a gyilkosnak is biztosít.

Az adóhátralékosok kihagyásának tehát nem volt, nem lehetett más célzata, mint megfosztani az országnak minél több polgárait a politikai jogoktól, olyan polgárokat, a kiket a furfangosan kieszelt törvény girbe-görbe cenzus megállapító paragrafusai sem lettek volna különben képesek jogaikból kiforgatni. Hogy az ilykép kinullázott választók zöme a hatalomtól független s kiváltképen az ellenzéki érzelmű polgárok soraiból kerül, mondanunk sem kell.

A hatalom intésétől függő hivatalnokok, a kikből a kormány az általa cégerül választott szabadelvűség nagyobb dicsőségére valóságos fehér rabszolga csapatot csinált, a mellett, hogy alacsonyabb cenzus mellett is választók, mint pl. a hatalomtól nem függő magán alkalmazottak, adóhátralék címén ki nem maradhatnak a választók jegyzékéből, mert az ál-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lidi.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Felhő elé harangoztak. De igazán, csunya feketére változott is az ég. Mind-mind a csererdő felől tólt a felhő ép Szent János fölél.

Azután egyszerre valami különös, sárgás fojtó szél szaladt végig a falu fölött és — nagy cseppekben kezdett esni az az ólom szürke nyári eső. Tíz perc alatt folyóvá változott a széles utca és a borgói hegy felé erősen villámlott . . .

Tallér Lidit künn érte a zivatar a ferde dűlőben. Kukoricát töltögetett, aztán észre sem vette a dalolás közt, hogy bár ha ő vig is, de az ég azért beborulhat.

Mikor az első öreg csöpp végig szaladt azon a hófehér vállon, melyre az ingváll irigykedve simult (na mert a gyolcsnál is fehérebb volt) — biz egyszeribe abba hagyta a nótát és kíváncsian vetette fel azt a csoda szép kék szempárt a haragos égre.

— Hát én most mit csinálók?!

Hamar lekapta tekintetét s egy futó pilantást vetett maga-magára.

Mezitláb; vékony piros szoknya, szines

fekete kötény, — tavaly még vasárnapló volt — gyolcs ingváll, na meg egy fekete bécsi kendő volt a ruhája. Mind kevés. Rátamaszkodott rózsás karjával a kapa nyelére, tenyerével alátámasztotta azt a pici formás ajakát és önkéntelenül is a szőlők felé nézett.

A mindinkább sűrűbben hulló eső ember magasságra csapdosta a port és sajátságos fanyar szaga lett a levegőnek.

Hideg borzongás futotta át és érezte, hogy a ruha odatapad a testéhez. Fázott.

Vakító fényes villámlás hasította most át a ködös levegőt. Lidi egy pillanatra megdermedt az ijedtségtől. Görcsösen kapaszkodott meg a kapanyélbe, becsukta szeméit s remegve várt . . . Erős robajjal vágatott végig a menydörgés láthatártól-láthatárig, vagy tudja Isten meddig. De Lidi úgy hallotta, hogy a borgói hegy felől jött s a csererdő felé rohant; s mintha ott a száz meg száz éves fák megragadták volna a zabolátlan lovakat, mik az uristen szekerét oly kegyetlenül hurcolják ilyen kegyetlen időben . . .

Két köny ugrott ki abból a nefelejtskék szemből; csakhamar végigszaladt a záportól nedves orcáján s mikor minden elcsendesült, csak a sűrű eső zakatolt körülötte, elszántan vetette vállára kapáját s virgonc ugrással futott a szőlők irányába.

Jó negyedórányi utja volt így is, mire a préházakhoz ért. Az árok, mely az utat

szegélyezte, színültig megtelt már sárgás, posványos vízzel . . . száz meg száz varangyos béka kéjelgett a langyos vízben; kidülledt szemekkel bámultak a különös jövevényre.

Lidi megállt egy kevéssé, hogy kifújja magát. Ruhája csupa sár volt, az ingvállat meg akár kicsavarhatta volna . . . A zivatar szüntelenül tartott.

Már ép keresztül akart ugrani az árkon, fel is emelte a piros szoknyát . . . (Hess! Csunya békák. Mi közöttök nektek egy szép leány formás lábaihoz?!) mikor az átelleni pince eresze alól ismerős férfihang riasztotta fel:

Tallér Lidi, de csunyául megáztál . . . Hamar gyere ide, van itt egy heverő szűrőm megmelegedhetsz alatta . . . !?

Most már szerette volna, ha az a fényes ménkü ő bele csapna be; ilyen szegény nem érte mióta az eszét tudja. Először a sárga pocsetába pillantott, — azután végig mérte magát a talpától a ronggyá ázott ingéig . . . Nedves kezével végig simította arcát: piros lehetett, mert forró volt — a szegénytől!

Az eső szakadt kegyetlenül; a borgói hegy meg bőkezűen hánytá vetette a villámokat . . .

— Na már Csejte Palkó, ha kend volnék, inkább behuztam volna magamat a gádorba . . . de nem szegényitenék meg ennyire egy leányzót!

— Tallér Lidi, a jó szivern szólt belő-

lam fizetésükből vonja le adójukat. De e mellett lehet aztán a törvényt olyan szellemenben is kezelni, hogy az adóhátralékok közt más polgárok se szerepeljenek, kiknek kipróbált kormányhűségéről az intéző körök meg vannak győződve.

A kormánypárt, melynek kasszáját mindig tele tömi az „áldozatkész hazafiak” kitüntetésre sóvárgó gárdája, gondoskodik róla, hogy hiveinek adója a válságos április 15-ig rendezve legyen. A szegény helyett lefizetik. Igen jó módja ez a vesztetésnek.

Előre vásárolják a szavazatokat, hogy majdan felhajthassák a szavazókat. Sőt megteszik az is a párt vezetői, gondviselő atyái, hogy a hatóságot nógatják, kényszerítse még kellő időben alkalmazott végrehajtásokkal a hátralék befizetésére azokat a kormánypárti szavazókat, a kiknek vagyoni helyzete ezt megengedi s talán csak indolenciából vagy feledékenységből mulasztották el az adófizetést.

Az ellenzéki választók azonban nem részesülnek ilyen gondos ellenőrzésben. Helyettük senki sem fizeti ki az adót, őket senki sem figyelmezteti, hogy közelg a magyar alkotmány ominózus, nagy napja, az április 15-ike, a mikor az adószedő dönti el, ki méltó arra, hogy képviselőt válasszon szép Magyarországon. Ujévtől április közepéig gyöngyölete van nálunk az ellenzéki adófizetőnek; a világért a tájára sem menne semmiféle adóvégrehajtó, ha még annyi hátraléka lenne is; ráérnek ezt behajtani rajta akkor is, mikor az április 15-ikének elmúltával már eljátszotta összes politikai jogait s nem lábatlankodik többé az urnánál sem az országos, sem a törvényhatósági, sem a községi választásoknál.

Az ellenzéknek sem pénze, hogy hiveinek adófizetésre előlegeket nyujthasson, sem olyan hivatalos szervezete, mint a kormánypártnak nincsen, hogy a fizetéseket a végzetes határnap betartására szoríthassa. Nincsen más eszközünk a tömeges

jogfosztás megelőzésére, mint minél szélesebb körben felemelni figyelmeztető szavukat, hogy fizesse le mindenki mult évi adó tartozását április 15-ig, mert az állam csak egy napi mulasztásért is borzasztó uzsorát szed polgáraitól; elkobozza választói jogosultságukat, melyen a nemzet összes politikai jogositványai nyugszanak, s azért azt a hátralékokat a kritikus április 15-ike után mégis tüzzel-vassal megveszi rajtuk.

Azért részen legyetek választó polgárok!

A pécsi kerületi betegsegélyző-pénztár közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. április 4.

Tegnap délelőtt 10 órakor tartotta a pécsi kerületi betegsegélyző-pénztár évi rendes közgyűlést a városháza nagytermében.

A közgyűlés már a mult hó 20-dikára össze volt hívva, azonban akkor a tagok nem jelentek meg határozatképes számban. A tegnapi közgyűlésen már elég szép érdeklődés mutatkozott s a pénztári tagok szép részvétele mellett tartatott meg a közgyűlés, melyen *Taizs József* elnökölt; a hatóságot pedig *Oberhammer Antal*, h. rendőrkapitány képviselte.

A közgyűlés első tárgya volt az *igazgatóság* jelentése.

E jelentés a pénztár öt éves multjára tekint vissza és az általa bőven kifejtett működésből következtethető, hogy a pénztár olyan vezetés alatt áll, a mely valóban ritka és a pénztár működése ennél fogva követésre méltó példa és mintaszerű a többi betegsegélyző-pénztárakéhoz viszonyítva.

A pénztár öt évi működéséről szóló jelentés felterjesztendő levén a miniszteriumhoz, részletesen kifejti a betegsegélyző-pénztári ügy felvirágoztatása iránti kívánalmakat. Érdekes összehasonlítást tesz a kerületi betegsegélyző-pénztár és a többi pécsi betegsegélyző-pénztárak *igazgatósági költségei és bevételei* tekintetében. A kerületi pénztárnál az igazgatósági költségekre a bevétel 18% a fordított; a kereskedők pénztáránál 21%, az általános

egy tenyérnyi kék folt hánykolódott a szürke felhők közt. Hányta-vetette magát jobbra-balra; azután mindig nagyobb lett, úgy, hogy egy félóra alatt csillogott az egész vidék: sütött a nap. Milliószer visszatükröződött a képe a milliő harmatról, mely virágot, fát ellepett . . . Ez lett volna hát a derű!

De jobban a lelkébe szorult Palkónak az a sápadt arc: Tallér Lidi képe. Eddig mindig azt hitte, hogy a szív csak azért van az emberben, hogy épen neve legyen, . . . próbálgathassa az ember, hogy él-e? Lám most meg sem ijedt, nem is fél és — mégis, hogy katanyol, hogy fészkelődik. Mintha csak sugnabúgna valami szépről, kedvesről, örömről, boldogságról; s mintha minden egyes szép és jó szó után oda mondaná: Lidi! — Érezte, hogy ez az édes gondolat mégis csak — fájó gondolat! És hogy az a fehér arcú leány neki — gondot ad! Nem volt ő neki eddig semmi baja sem: füttyült, danolt utcahosszat; munka előtt, munka után, munka között. Az ételt is danolva, füttyörészve költötte el . . . az édes anyja eleget is szidalmazta érte. — És ő most tudja, hogy mindez nem lesz így többé — sohasem! . . .

Em lett volna hát a boru!

Borura derű! Derüre boru!

A nap forrón sütött. A levegő olyan édes volt és tiszta. Az a lukas zsák is leki-vánkozott már Palkó nyakáról. Lerázta ma-

munkásbetegsegélyző-pénztárnál 23% és a cipész- és csizmadia betegsegélyző-pénztárnál 34%. A kerületi betegsegélyző-pénztárnál a bevétel 80%-a fordított a tagok segélyezésére.

Az igazgatósági jelentés óhajtja a betegsegélyző-pénztárakról szóló törvény oda vonatkozó módosítását, hogy az egy kerületi betegsegélyző-pénztár székhelyén levő különböző betegsegélyző-pénztárak egy *pénztári-szövetkezetté* egyesülhessenek; közös pénztári orvosokat, tisztviselőket és helyiséget tarthassanak s ez az igazgatósági kiadásokat tetemesen redukálná. Pécsen ma hét betegsegélyző-pénztár van; e helyett lenne tehát egy pénztári szövetség s 3125 forint lenne megtakarítható a bevételből a tagok részére.

A kerületi pénztár ügyeit a vidéken 19 bizalmi férfi képviseli és a vidéken 9 betegsegélyző-pénztári orvos van.

Kihágás előfordult a mult évben 179 esetben; ítélet alatt áll 42, a többi ügy befejeztetett. A pécsi járásban 50 kihágási eset fordult elő s ezek három hónap alatt ítéletileg lettek befejezhetőek a járási szolgabirodság buzgalma folytán. Kívánatos lenne, ha a *Vaniss Sándor* főszolgabíró vezetése alatt álló pécsi járási főszolgabirodságot a többi járás szolgabirodságai is követnék a pénztár ügyeinek felkarolásában és gyors elintézésében.

A pénztár tartalékalapja öt évre 6000 forintban állapított meg. Összes bevétel 57 ezer forint volt, melyből a tagok segélyezésére több, mint 40 ezer forint fordított. Öt év alatt a táppénzes napok száma meghaladta a 32 ezeret. Az öt évi forgalom 25 ezer pénztári tagon felül volt. Az első évhez viszonyítva a mult évben a tagok segélyezése 10 $\frac{1}{2}$ %-kal emelkedett; az igazgatósági költségek ugyanannyival csökkentek.

A pénztárnál volt 12 haláleset a mult évben; a megbetegedések között volt baleset 243, zuzódás, csonttörés és sebesülés folytán. A halálok legtöbb esetben a tüdőgümőkór volt.

Ebben számolt be az igazgatóság a pénztár öt évi működéséről. A jelentést — melyet *Kovács István* pénztári titkár, alapos tudásra és a pénztár ügyei iránti lelkesedésre valló buzgósággal állított össze — a közgyűlés egyhangu lelkesedéssel vette tudomásul.

A napirend második pontja volt a felügyelő bizottság jelentése, mely szerint a pénztár ügyei minden tekintetben rendben vannak. A mult évi bevétel volt 18.620 forint, kiadás 17.191 forint. A pénztár kintlevő követelése

gáról; egyet rugott rajta a csizmájával, kedvetlenül, mint a kinek a falevél is boszuságára zörög az ágon. Félóra alatt életunt lett . . .

Lassu léptekkel vánszorgott a présház felé és halkan dörmögte magában:

— Hát eddig is láttam minden nap ezt a lányt, aztán — mégse láttam . . .! Aztán meg még egy szóval se mondta senki se rá, hogy — szép! Pedig hát . . .

Az ajtó elé ért, honnan felve szólott Lidi rekedt hangon:

— Kend az, Palkó?

— Én az, lelkem!

— Hát most már sétáljon kend megint egy kicsit félre, mig kiugrom ebből a tömlőlöcből. Sietős az utam haza felé . . .!

Csejte Palkót felvidította a kedves hang.

— A szálláspénzt ki fizeti meg, Lidi?

Azt szedje be majd Csejte Palkó a Karikás Böskén.

Tetszett a legénynek a leány talpraesett válasza. Na meg ez az érdekes beszélgetés az ajtón keresztül. Enyelegve folytatta:

— A Karikás Böske sem ad olyan leánynek csókot, a kinek már van választottja.

Fojtó kacagás volt most Lidi válasza, közbe-közbe nehezen köhögött.

— Aztán ki is a kend választottja?

— Ingyen nem mondom meg!

— Hát?

lom. Megbánod! Ha a faluig futsz a hideg esőbe . . . vasárnap újra meghuzzák a harangot, de . . . de nagyon szomorú hangja lesz annak a haragnak.

Lidi összehuzta keblén a csuronviz ingét és rekedt, remegő hangon szólott vissza az enyelgő legénynek:

— Nem bánom . . .

Elkapta a dörgés hangját, de azért folytatta:

— Bemegyek kendhez, ha én lehetek a gazda s kend az eresz alá huzódik, vagy — fordítva.

Csejte Palkó nem igen érthette meg a szót, mert kíváncsi arccal figyelt tovább a sápadt leányra.

Lidi tölcsért csinált tenyeréből s már újra kezdte volna, de nem volt rá szükség. Palkó utána gondolt a félig hallottaknak s lekapta a présház kulcsát . . . egyet suhintott a levegőben és Lidi felé hajította. Jól célzott: egy lépésnyire esett le a lány lába elé. Azzal magára terített egy lukas zsákot s hosszu léptekkel iramodott a szőlő másik sarka felé; a nagy diófánál megállt.

Mire visszanézett, Lidi már a pince ajtajánál állott. Aztán eltűnt; bezárta maga után a pántos ajtót . . .

Borura — derű! Derüt is, borut is hozott ez a nap Csejte Palkónak.

A vihar elállt. A borgói hegy felől tán

3500 forintot tesznek ki. A tiszta vagyon 3200 forint. A felügyelő bizottság jelentése után a felmentvény az igazgatóságnak és a pénztárosnak megadatván, következtek a *választások*, melyek során a régi igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok választották meg egyhangulag s ez jelenti a legelismerőbben, hogy a pénztár vezetésével a tagok minden tekintetben meg vannak elégedve.

Igazgatósági tagok: Naschitz Adolf, ifj. Kindl József, Kremling Károly, Váradi András, Vargha János, Láng Lajos; Radics Lőrinc, Braun Ármán, Fischer Ágoston, Majorovics János, Eiselein István és Golváth Károly lettek.

Felügyelő bizottság: German Ferenc, Benkő Mór, Lieber Mihály, Szupper Antal, Pál András, Antony Dávid, Csukás Zoltán, Novák Kálmán és Trockenbrod Károly.

Választott bíróságba beválasztottak Asztalos Nándor, Domján Ottmár, Tamás János, Vigh Lajos, Keil György, Neumayer M., Rausch István, Virth Henrik és Laub János.

A napirendre indítványok nem adatván be, a közgyűlés ezzel véget ért.

Itt jegyezzük meg, hogy a régebben lemondott Hoffmann Lajos, igazgatósági elnök, helyét a pénztár igazgatósága e hó közepén tartandó igazgatósági ülésén tölti be.

Hirek.

Pécs, 1898. április 4.

A vásárról.

Alig van nap, a mely ne hozná meg a maga háromlábú kutyáját, egyszemű, de szöghaju kisdédét, harcsabajszu malacát és kilencvenkét orru kecskáját. Az ember gyakran olvas ezekről, meg a távoli földrészekben felfedezett állatokról, de a maga remek valóságukban csak az országos vásárokon szemlélheti meg.

Jelen sorok írója nagy epedve várta az idei országos vásárt. A nyolcfülű dzsentlemént, korunk emez öt krajcáros szenzációját kívánta viszontlátni, a kivel a legutóbbi országos vásáron annyira jó barátságba került, hogy a nyolcfülű dzsentlmen bevallotta, hogy csak hat füle van, a másik kettő imitált fül s csak a nagyobb effektus kedvéért van.

Fájdalom, nyolcfülű barátom nem jelent meg; úgy hallom egy verekedésnél hat fület

— Dupla szálláspénzért: két csókodért galambom!

— Attól se kopik a kend foga, Csejte Palkó!

— Nem-e?

— Nem bizony!

Itt elhallgattak mind a ketten.

Csejte Palkó hangos léptekkel távozott az ajtótól. Egy darabig várt, azután lábujhegyen visszacsomolygott a présház sarkához.

Lassan fordult a kulcs a zárban, de még óvatosabban figyelt a legény a kiröpülő galambra.

Na, most nyílik az ajtó s egy fúrge ugarrással kin terem Lidi a szabadba. Pajkos pirült arcára, hogy így kijátszhatta a legényt, mikor váratlanul mellette terem a szép Csejte gyerek e szavakkal:

— Egy a szállásért a mit adtam, a másik pedig, hogy megmondom, kit választottam!

Két cuppanó csókot nyomott a vergődő leány ajakára.

— Téged választottalak: Tallér Lidi!

Lidi édes zavarában válaszolni sem tudott. Egy meleg pillantást vetett Palkó szerelmes szemébe — egy gondolat! és mint a forgószél, szaladt a falu felé...

Csejte Palkó boldogan nézett utána. Mikor már a piros szoknya is végleg eltűnt a mesgye szélén, rátámaszkodott a léckerítésre, mélyen belenézett a tiszta levegőbe s alig hallhatóan mormogta:

— Ez lesz a feleségem!

Molnár József.

levágták és csak azt a kettőt hagyták meg, a melyik imitálva volt. Ekként nevezetessége tönkrement, s a mig nem tud magának halfejet szerezni, a nyomorra van utalva.

Hasonlólag hiányoztak a mostani vásárról: az egyszemű kisdédék és a harcsabajszu malacok is. Hanem jöttek a helyükbe egyéb nevezetességek, a mikről az alábbiakban szólnak:

1. A szöghaju, de kezetlen és lábatlan hölgy. Igen csinos: azelőtt, mig keze és lába volt, Óbudavárban teahölgy. Énekelni is tud, a mi természetes: hiszen nem kell hozzá se kéz, se láb. Az impresszáriója kérdéseire nagy készséggel letagad ötöt az éveiből és elmondja, hogy anyja nem volt mosóné és apjától olyan távol volt a hajókötél, mint tőle a kéz, a láb és a hamisság. — Az impresszáriója különben igen érdekes ember. Mikor kabátos emberek mentek el a nemzetközi sátra előtt így szólt:

— Tessék kérem, tessék! Csak intelligens embereknek való, nem parasztoknak!

Mikor szűrös atyafiak vonulnak:

— Ide, ide, tisztos polgárok és érdemes atyámfiak! Népies látvány! Alföldi magyar menyecske, kéz és láb nélkül.

A hölgyet különben leleplezték. Mikor egy huszártizedes megcsipdoste, a kezetlen hölgy pofonütötte a tizedest. A bajon az impresszárió segített, a ki bebeszélte a tizedesnek, hogy a mit kapott, az csak eszményi pofon volt.

2. A repülő kutya. Nem repült, tehát kutya volt: mert ha repült volna, senki se hitte volna el róla, hogy kutya. Az impresszáriója minden látogatónak bemutatta így:

— Van szerencsém, kérem, ez itt a repülő kutya. Brazília mellől Jáva szigetéről való; de található Európában is, a kis Antillákon. Igen veszedelmes állat...

3. Az ősz majmok. Egy nemzetközi bódében volt a repülő kutyával (mert volt ott bódé, melyik nem volt nemzetközi?) Roppant kicsi volt és a füle mögött, a hol másnak kormos szokott lenni, fehér hajfürtje volt. Az impresszárió azt mondta reá, hogy ez a majom megöszült, még pedig minden kétségen kizárólag érdemekben öszült meg. Másban már a mai majmoknak nem érdemes megöszülni.

4. Boszniai árviz. Egy tájkép volt, a melyet 342-szer láttam viszont a Laterna magica tavaszi tárlatán. Ugy láttam az árviz is örült, hogy újra láthat, s mikor helyét a busuló ménló foglalta el, mintha csak azt mondta volna:

— A viszontlátásra, öreg!

A többi nevezetességek megírását tehát akkorra tartom fön.

Napirend 1898. április 5-én.

Naptár: kedd, ápril 5. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Diodor. — Görög-kel.: (márc. 24.) Zakariás. — Zsidó: Nisan 13. — Nap két 5 óra 15 perckor; nyugszik 6 óra 18 perckor. — Hold két 5 órakor d. u.; nyugszik 4 óra 9 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg, légnymás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös, szeles idő, keleten csapadék várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-sörházban d. e 9 órakor.

— **(A Katholikus Kör felolvasó-estélye).** Az utolsó böjti estély tartott tegnap délután a katolikus körben, nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében, melyen dr. *Dobszay* Antal kanonok tartott nagy tudással megírt felolvasást „A család a kereszténységben és kereszténység nélkül” címmel. *Szuly* Aladár joghallgató nagy hatás mellett szavalt Rudnyánszky Gyulának „Isten” című költeményét. A zenei élvezetet *Ternovszky* Margit kisasszony zongorajátéka, *Zelesny* Sarolta kisasszony éneke és *Mendlik* Magda ur-hölgynek, *Keller* Antal és *Rupnik* Rudolf ur társaságában, előadott zongora négykezese, illetve zongora, hegedű és gordonka trioja

adták, melyeket nagy tetszéssel fogadott és csaknem kivétel nélkül megújráztatott a hallgatóság.

— (Előléptetések a megyénél.)

A *Vindisch* Gyula, vármegyei segédkönyvivő, lemondása következtében megüresedett állásra dr. *Fejérváry* Imre báró kinevezte *Hamar* Károly I. osztályu irnokot, ennek helyére *Váry* János II. osztályu irnokot, kinek helyét *Ribling* Lajos dijnokkal töltötte be. Az így megüresedett rendszeresített dijnoki állásra pedig *Chareh* Gézárt nevezte ki.

— (Iparosok figyelmébe.)

Az iparostanonc kiállítás rendezőségének elnöksége figyelmezteti a tanonctartó iparosokat, hogy a husvéti ünnepek alatt, vagyis folyó hó 9, 10 és 11-ik napjain a belvárosi községi népiskolában rendezendő tanonc-munka és rajz kiállításra a tárgyak virágvasárnaptól egész 7-ig, vagyis nagycsütörtökig bezárólag a jelzett népiskolai helyiségbe beszállítandók, hol azok a kiállítást rendezők által átvétetni fognak. A hivatalos bírálat már a kiállítás első napján, április hó 9-én délelőtt 10—12 óráig lesz eszközlendő. A bírálat és a kiosztandó jutalmak eredménye a kiállítás harmadik napján, április hó 11-én délelőtt 11 órakor fog ünnepélyesen kihirdettetni.

— **(Halálozás).** Özv. *Bock* Lajosné szül. *Pisztory* Sarolta, hosszas szenvedés után elhunyt szombaton délután Mária-utca 20-ik szám alatti lakásában, életének 73-ik évében. Temetése ma (hétfőn) délután volt a halottas házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő mise ötödikén reggel kilenc órakor a belvárosi plébániatemplomban fog bemutatni az elhunyt lelkiüdvéért. Az elhunyt urhölgy özvegye volt az alig fél év előtt elhunyt *Bock* Lajosnak, ki a pécs—barcsi és mohács—pécsi vasutak üzletvezetője volt s özvegye alatt épügy, mint azelőtt, általánosan ismeretes volt jótékonyágáról.

— **(Sorozás Mohácson.)** Mohácson a mult hét végén fejezték be a mohácsi járás katonaköteles legényeinek sorozását. A felhívott 861 hadköteles közül besoroztatott 263.

— **(Szerencsétlenség a bőrgyárban).** A Höffler-féle bőrgyárban nagy szerencsétlenség történt vasárnap reggel fél nyolc órakor. A csermalomban a liszt felmerésével foglalkozott *Gungl* Györgynek szintén György nevű fia és elég vigyázatlanul olyan közel ment a szabadon járó szijhoz, hogy az elkapta és a korongon keresztül hajtotta. A fiu ennek következtében olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy haldokolva szállították be az irtalmas kórházába. Életben maradásához nagyon kevés a remény.

— **(Az anyakönyvi felügyelő utja.)** *Bolgár* Kálmán, anyakönyvi felügyelő szombaton megvizsgálta a szegzárdi anyakönyvi hivatalt és az ott tapasztaltak felett meglegedését fejezte ki.

— **(A pécsi jótékony nőegylet közgyűlése.)** Vasárnap délután három órakor a jótékony nőegylet saját helyiségében közgyűlést tartott, melyen nagy számmal jelentek meg az egylet tagjai és a mely alkalommal a jelenlevők igen sok jótékony cselekedetről szereztek tudomást, a melyben az egyesület a legutóbbi három év alatt a szegényeket részesítette. Hely szűke miatt csak mint kimagasló pontokat említjük fel, azon körülményeket, hogy a jótékony nőegylet összes bevétele három év alatt, a népkönyha javára történt adományokat is beszámítva *huszonhatezer-hétszázötvenhárom forint 42 kr* volt; az 1897. évre rendkívüli kiadások címén előirányzott 500 frt helyett 1071 forintot osztott ki a nőegylet sürgős segélyezésekre, tehát az anyagi viszonyoknak nehezebbé váltával egyenlő arányban iparkodott a nyomort enyhíteni, a karácsonyfa kiadásaira előirányzott 400 frt helyett

688 frt lett arra fordítva és ezenkívül még egy magát megnevezni nem akaró jóltevőnek 350 frt adományát is kiosztották ugyanazon alkalommal. Az egylet eddigi védnökei báró *Fejérváry Imre* főispán és *Percel Miklós* mellé megválasztották még ögróf *Pallavicini Edéné* sz. *Majláth Etelt* és *Hetyei Sámuel* pécsi püspököt, kik közül az előbbit táviratilag tudósították megválasztásáról, az utóbbinak pedig egy hölgyküldöttség fogja azt tudtára adni. A tisztikar és választmány megválasztásáról a szavazat szedő bizottság tagjaiul *Krasznay Mihályné* elnöklele alatt *Sipőc Fábry Frida*, *Kovácsy Kálmán* és *Littke Józsefné* urhölgyek küldettek ki. A választás eredménye a következő: elnök: *Sável Kálmán*; alelnök: *Hinka Lászlóné*; pénztárnok: *Denk Lajosné*; titkár: *Reeh György*. Gyermekkereti igazgató: *Cseh Marianna*. Választmányi tagok: *Aidinger Jánosné*, *Angyal Pálné*, *Angster Riza*, *Balogh Károlyné*, *Booc Alajosné*, *Dr. Bodó Aladárné*, *Böhm Karolin*, *Berec Károlyné*, *Dr. Cirer Elekné*, *Csigó Jánosné*, *Daempe Imréné*, *Decleva Vilmosné*, *Dischka Győzőné*, *Deutsch Kornélné*, *Eizer Jánosné*, *J. Engel Gyuláné*, *M. Erreth Anna*, *M. Erreth Teréz*, *M. Erreth Jánosné*, *Ferency Istvánné*, *Förster Béláné*, *Fridrich Antónia*, *Dr. Friedl Károlyné*, *Girardi Józsefné*, *Göbel Jánosné*, *Guttman Regina*, *Geiger Dezsőné*, *Haidecker Anna*, *Hegedüs Imréné*, *Hinka Lászlóné*, *Hoffmann Lajosné*, *Herbert Jánosné*, *Jobst Béláné*, *Johann Julia*, *Kindl Józsefné*, özv. *Kaltnecker Gy.-né*, *Kaufmann Nándorné*, *Kindl Amália*, *Kovácsy Kálmán*, *Krasznay Mihályné*, *Dr. Krausz Jenőné*, *Krászonyi Ferencné*, özv. *Kopp Tivadarné*, özv. *Kukovits Gyuláné*, *Köröstyös Józsefné*, özv. *Kereky Mihályné*, *Löffler Vincéné*, *Lenkei Lajosné*, özv. *Luiszer Viktorné*, *Lakits Janka*, *Lauber Rezsőné*, *Leipzig Antalné*, *Littke Ernőné*, *Littke Józsefné*, özvegy *Magyarly Gyuláné*, *Mihály Árpádné*, *Majorossy Imréné*, *Mestrits Imréné*, *Molnár Kálmán*, *Dr. Miltényi Miklósné*, *Mendl Matild*, *Németh Gyuláné*, *Piacsek Gyuláné*, *Pintér Józsefné*, *Pilch Antalné*, *Ráth Mátyásné*, *Ratkovits Ferencné*, *Rónaky Teréz*, *Salamon Józsefné*, *Schneider Istvánné*, *Schwabach Zs. Gézné*, *Simonfay Jánosné*, özv. *Sauska Jenőné*, *Sipőc Fábry Frida*, *Sommer Gyuláné*, *Scholz Gyuláné*, *Schönherr Mihályné*, *Stern Károlyné*, *Szántó Antalné*, *Szautter Gusztávné*, *Szinkovits Pálné*, *Szigriszt Lajosné*, *Thaller Gusztávné*, *Wachauer Julia*, *Wachauer Károlyné*, *Wiezner Rajmárné*, *Zsolnay Imréné*.

— **(Betörés egy kereskedésbe).** Az éjjel a felsővámbház-utca és a Zsolnay-utca sarkán 65. számú házban levő kereskedésbe betörték. A Zsolnay-utca néző részén tesztettek be egy ablakot, mely deszkával volt befödve s úgy hatoltak be a boltba, hol különféle fűszerárut, szivart és vagy tizenöt forint készpénzt szedtek össze és odább álltak vele. *Schwarzenberg Bernát*, a kereskedés tulajdonosa, nem vette észre a betörést, csak reggel, mikor a boltot kinyitották. Az esetet a délelőtti folyamán bejelentették a rendőrségnek, a hol megindították a nyomozást az eddig még ismeretlen betörők kilétének kipuhatolása végett.

— **(Névmagyarosítások).** *Schlesinger Béla*, nagybajomi néptanító, valamint kiskoru fia, *Andor Szántóra*, — kiskoru *Kasztl Adám* (Ödön), *József*, *Imre* és *Ernő*, csurgói lakosok. Kaszásra magyarosították vezetéknévüket.

— **(Mégkéselt parthie Führer.)** *Heréb István*, kőműves, ma azzal a panaszszal állított be a rendőrséghez, hogy őt szombaton este megkéselték. Mint parthie-führer dolgozott a hadapródiskolánál, a hol tudvalevőleg a szocialista elveket valló kőművesek a legnagyobb ellenségei az akkordmunkának. Szombaton este, hogy a vezetése alatt dolgozó munkásokat kifizesse, pénzt váltani bement egy vendéglőbe. Ott bekésségesen ült egy asztalnál, mikor több kőműves is jött be s ezek rá támadtak. Először csak szóval bánt-

talmazták, majd körülfogták és egy forrongó csapatot képezvén körülötte, zsebkéssel megszurták. A bal keze fején és a bal homlokán szenvedett sérüléseket, mire ki tudott a kezeik közül szabadulni. A megkéselt parthie-führer panaszával a bírósághoz is fog fordulni, hogy bántalmazói elnyerjék büntetésüket.

— **(A sztrájkvezér kiszabadulása.)** A *Neuschloss* Ödön és Marcel ellen becsületsértés és rágalmozás sajtóvétsége miatt a pécsi kir. sajtóbírósa által a múlt hó 19-én kétheti fogházra elítélt *Schmira Lároly* vasárnap reggel hagyta el a pécsi kir. ügyészség fogházát. Tegnap a szocialisták *Schmira* kiszabadulását népgyűléssel akarták megünnepelni, melyen persze *Schmirát* is ünnepelték volna és szokott módon keltek volna ki a hatalom és a burzsoák ellen. A népgyűlést azonban a hatóság nem engedélyezte s nehogy valami nagyobb tüntetésre ragadtassák magukat a szocialisták, a rendőrség teljes készenlétben volt egész nap, a városháza udvarán pedig egy szakasz 52-ös baka állomásozott. A szocialisták azonban sem csináltak semmit. Csend volt az egyleti helyiségükben is és az utcákon sem próbáltak csoportosulni. Az egész nap elmúlt szép csendesen, legfeljebb a rendőrség fáradt bele a sok strázsálásba, annál inkább, mivel egy részük meg a vásárban tartotta fenn a rendet. A fogságából kiszabadult sztrájkvezér pedig, a ki miatt ismét félig ostromállapot volt készülöben, az első szabad estéjét — néhány elvbarátja társaságában — a »Nádor« kávéházban töltötte el, megíván ott egypár pohár bort más nyárspolgárok módjára.

— **(Ülések a vármegyeházán.)** Holnapután (szerdán) a megyei tisztai nyugdíjválasztmány délelőtt 9 órakor ülést tart a vármegyeházán. Délelőtt feltíz órakor ülésezik az árvaházi igazgató választmány; a megyei állandó választmány pedig ugyane nap délelőtt 10 órakor tartja ülését. Folyó hó 9-én pedig számonkérészek tartatik.

— **(Véres mulatság.)** A vásárban egy muzeum csalogatta tegnap délután a népet. Mikor este a zivataros idő elkezdődött, a muzeum gazdája két szolgáját, *Szöke Ferencet* és *Piszil Alajost* kirendelte, hogy vigyázzanak a sátorponyvára. E mellett üldögelni egész éjjel unalmas dolog lévén, a két ember bort szerzett és azt iszogatta. Reggel felé már alaposan berugtak. A boruk is elfogyott, hát azzal szórakoztak az örálláson, hogy a sátor mellett árukat kirakó *Durai Pál* drótostótnak mentek és egy kalapáccsal bevették a fejét. Végre is a rendőröknek kellett közbelépni, kik a verekedő embereket bekísérték a rendőrségre és ott *Piszil Alajost*, mert a rendőröknek is ellenszegült, lecsukták. A drótostót sebet a tiszt orvos bekötözte s az ma bevett fejével árukat a vásárban.

— **(Lemondás).** Lapunk múlt havi 24-diki számában közöltünk értesítést a Mohácsról Budapestre a miniszterek elé menő vasuti küldöttség megalakítása tárgyában. E küldöttség elnöke *Német Lipót*, a közlemény következtében szombaton beadványt intézett a mohácsi községi képviselőtestülethez és a küldöttség vezetéséről lemondott.

— **(Elvitte a Sió).** *Joó Sándor*, simontornyai lakos, napszámos, a Sió partján jártában a vízbe esett és az örvény magával ragadta. Holttestét még maig sem találták meg.

— **(Öngyilkosságok.)** Egymásután érkeznek vidéki tudósítóinktól az öngyilkosságokról szóló jelentések, a melyek a környéken előfordulnak, úgy, hogy már külön rovatot kell ma holnap vezetni azokról a szerencsétlenekről, a kik életüket önmaguk oltják ki, a mely tett elkövetésére pedig gyakran semmi okuk sincsen. Igy C.-Bogádon *Kis Sánta János* lett öngyilkos, a ki hegy-szent-mártoni szőlőjében egész napon át dolgozott nevével és fiával és este azokat hazaküldve, ő maga kinnmaradt, hogy a szőlőben levő pincében töltse az éjszakát. Mikor masnap reggel neje újra kiment a szőlőbe, férjét sehol sem látta,

a pince ajtaja pedig be volt zárva. Rosszat sejtve felszakította a pince zsaluját és csaknem lerogyott a réműlettől, midőn látta, hogy férje felakasztva lóg a mestergerendán. Az általa odahívott emberek azután a tetőt kibontva hatoltak be a felakasztott embert levenni, a kinek hullája már akkorra egészen ki volt hülve. Az öngyilkos jó módu gazdember volt, tettének magyarázatául három szót irt krétával az asztalra: »Kapát, kaszát meguntam.« Baksán *Jobbágy Istvánnak* menyee, Bodonyban pedig *Nős Andrásnak* menyecske leánya akarta magát elemészteni; mindketten felakasztották magukat, azonban még idejében észrevették tettüket hozzátartozóik és sikerült mindkét esetben megakadályozni a halál bekövetkezését.

— **(Virágok a vasuti kocsiiban).** Egy vasuti félcoupét egészen betöltötték azok a virágok, melyekkel *Nádai Ilonát* pécsi vendégszereplése alkalmával elhalmozták és a melyeket a bájós művész kedves diadalmi jelek gyanánt vitt magával fel a fővárosba, midőn a szombat éjjeli vonattal oda visszautazott. A magával vitt virágokon kívül azt hisszük, hogy különben is kedves emlékekkel távozott el tőlünk, a mit bizonyít ígérete mielőbbi újabb lejövetelére vonatkozólag, a mint azt egy másik hírünkben adjuk olvasóink tudtára.

— **(Megvadult ló).** *Rébling János* mészárosnak kocsisa szombaton délben a piacról haza akart térni s míg felült, a tüzes ló kantárját egy *Liska Márton* nevű napszámos tartotta. A ló megbokrosodva nagyot ugrott, kiszakította a rudat, és *Liskát* úgy föbe rugta, hogy eszméletlenül terült el a földön. A sátorok közé rohanó lovat aztán sikerült megfékezni, míg a sérült ember az irgalmasok kórházában nyert orvosi segélyt, de sebének bekötése után eljött onnan, azt mondván, hogy nem szeret a kórház lakoja lenni.

— **(Tolnavármegye törvényhatalmi bizottsága.)** március 31-én tartotta meg tavaszi rendes közgyűlését, melyen élénk megbeszélés tárgyát képezte a megye területén elterjedt szocializmus megakadályozása. *Bartha Béla* azt indítványozza, hogy a munkástörvényért közönetet szavazzanak a földmivelésiügyi miniszternek és hogy a vármegye fölíratot intézzen a szocialis eszméket terjesztő sajtó korlátozása végett. Az előbbi indítványt a közgyűlés elfogadta, az utóbbi azonban elvette. *Döry Pál* alispán előterjesztésére elhatározták, hogy a megyei inségesek között 2535 forint 15 krt osztanak ki a megyei inség-alapból, utakat építtetnek és a szegzárdi báttaszéki, paksi, nagydoroghi, decsi, tamási oszrai és pincehelyi csendőrségek szaporítását fogják kérni a belügyminisztertől. Partoló fölterjesztést intéznek a belügyminiszterhez, hogy a községi jegyzőknek a millenáris év háromszorosan számíttassék a nyugdíjba. Végezetül *Kopáry Gyula* bizottsági tag tiltakozott az ellen, hogy a községekben mindenütt új segédjegyzői állásokat szervezzenek az anyakönyvvezetés teljesítése végett.

— **(Szétvert vásár).** A zivataros, szeles idő a legrosszabbkor jött most. Szétverte az országos vásárt, melyből alig van egyéb kint a budaikülvárosi vásártéren, mint az állatvásár és pár helybeli iparos sátor. Különösen rossz idő van a vásárra idejött állatseregletre és egyéb mutatványos bódéokra. Ponyváikat ugyszólván szalagokra tépte a szélvihar és ellene egész nap alig tudtak védekezni, mert hát a szél egész nap dühöngött és esett az eső. Szóval a valóban áprilishoz illő áprilisi időjárás szétverte a vásárt, mely különben is gyenge lett volna, mert is kevés áru jött be tegnap a vásárra.

— **(Meglínchelt tolvaj.)** Tegnap este felé a Nepomuk-utcában levő *Obetko* féle házban lakó *Mangold* szobafestő cselédje kiment az udvarra, hogy megnézze a ketrecben levő hizott ludjukat. A mint az udvarra lépett, észrevette, hogy valaki épen akkor

surrant ki a kapun. Egy ugrással a ketrecnél termett s látván, hogy az üres, szaladt az utcára. Ott futott egy asszony a luddal. A cseléd kiáltására az utcán járó-kelők elfogták az asszonyt, a ki erre eldobta magától a ludat és erővel el akart menekülni. A nép erre egypár oldalbaütéssel megszelidítette és hogy jobban ki nem kapott, azt csak a rendőröknek köszönheti, kik kivették a nép kezéből és bevitték a városházára. Ott *Herceg Évának* nevezte magát, azonban a lopást tagadta, bár tanuk vannak, kik látták, hogy a ludat eldobta magától. Egyelőre a rendőrség vette pártfogásába.

— **(Ujmódi lopás).** Mostanában a lopás új nemét találták fel holmi élelmes naplopók. Éjszakánként lefeszégetik a kapukról a rézkilincseket és odább állnak velük. A rendőrség a kilincslópók után megindította a nyomozást és remélhetőleg mihamarább kézrekeríti őket.

— **(A belvárosi templom teje).** Ha az áprilisi időjárás pár napig még olyan viharos lesz, mint tegnap este és ma egész nap volt: akkor *Záray Károly dr.* hiába tette meg a belvárosi templomnak stilszerű restaurálása iránti indítványát, mert a templomból alig marad meg a falaknál egyéb. Ma is darabokban hordta le a szélvihar a templom tetejéről a bádogbehuatát s a templom körül jární egyenlő volt a veszedelemmel. A torony alatt pedig azt gondolják, hogy ez így van jól és nem tesznek semmit; elég, ha megint befoltozzák a tetőt, hogy egy jó szélvihar ismét lehordja a másik rozzant részét a sárba.

— **(A Dunába ugrott.)** A múlt héten egyik délelőtt három vándorló legény haladt az országútán Baar-felé. Egyszerre az egyik kivált társai közül, egyet-kettőt keringett és neki szaladt a Dunának. Midőn parthoz ért, ismét keringett egyet-kettőt s aztán belevetette magát a Dunába. Társai utána futottak, és kimentették őt a vészes hullámokból; Baarban száraz ruhába öltöztetve Duna-Szekcső felé távoztak vele. A vándorlegény valószínűleg örülségi vagy epiletikus rohamban követte el tettét.

— **(Váltóhamisító pincér.)** A pesti hazai első takarékpénztár-egyesület belvárosi intézetében egy fiatal ember egy 550 ftos váltót akart értékesíteni. A váltót, melyre három általánosan ismert törzstisztnak a neve volt írva, gyanusnak találták, s míg a fiatal ember a váltó-bírálatra várakozott, addig két detektivet hívtak. Rövid vallatás után a fiatal ember beismerte, hogy a váltót hamisította, s hogy az aláírók neveit a katonai címtárból kereste ki. Bevallotta azt is, hogy *Stern Józsefnek* hívják, és somogy-endrődi születésű 19 éves foglalkozás nélküli pincér. Nyomban letartóztatták.

— **(Vesztett kutya.)** Bányatelepen tegnap egy kóbor vesztettkutya garázdálkodott. Megmárt kutyát és egy sertést, azután pedig elterült az utcán és hamarosan kiadta a páráját. A megmárt kutyákat és a sertést kivitték a városi gyepmesteri telepre, a hol az állatokra alkalmazandó Pasztör-módszer szerint fognak velük elbánni, azaz — lebunkózzák őket.

— **(A nyomor.)** A felsőbalokány-utca 65. szám alatt lakik *Nagypál Katalin*, egy szegény özvegyasszony, három apró gyermekével. A szegény asszony munka híján gyermekeivel együtt a legnagyobb nyomorban van. Ajánljuk az emberbarátok figyelmébe: akármi tisztességes munkát vagy bármely csekély segélyt szívesen fogad, hogy gyermekeit megmentse az éhenhalástól.

— **(A szegedi huszárok távlovaglása.)** Bravurosi távlovaglásra készül a szegedi m. kir. honvédszázados tisztkara, valamint az első lovasdandártól kivezényelt lovasanfolyam tisztjei. Ugyanis a jövő hó 23-án Pécsre lovagolnak. Azért jelöltetett ki ép ezen ut, mivel egy ujonnan feltalált tömlőt is ki-

próbálnak, hogy mily könnyűséggel képesek annak a segítségével a megterhelt lovak a legnagyobb vizeken is átúszni. A huszárok, az Aradon állomásozó osztály tisztjei is, Szegedről indulnak Pécsre. És átúsztatják a Tiszát s a Dunát is. Pécssett az egész helyőrségi tisztikar a katonazenével várja a bravuros huszárokat, akik két napig pihenvén nálunk elindulnak újból — hazafelé.

— **(A városi menetjegyiroda feloszlata.)** Mint értesülünk, a magyar királyi államvasutak az itteni városi menetjegyirotát április hó 1-én feloszlatták, miután oly csekély forgalmat mutatott ki és az utazó közönség által oly gyengén vétetett igénybe, hogy az annak fenntartásával járó munkálatok stb. nem állottak semmiféle arányban az elért eredménnyel. Miután ezt május 1-vel a többi vidéki menetjegyirodák egynémelyikének a feloszlata is követi, intézkedés történt, hogy a budapesti városi menetjegyiroda (Hungária szálloda), a melyhez az utazó közönség úgy látszik már eddig is inkább fordult utazási menetjegyei összeállítására iránt, hozzá intézett mindenemű írásbeli kérdezősködéssel a legkimerítőbb felvilágosítást azonnal adja meg, valamint a beérkezett jegymegrendeléseket még az nap foganatosítsa. Jelzett menetjegyiroda ezen célból levelezési osztályát megnagyobbította valamint kezelő személyzetét is megszaportotta.

Művészet, irodalom.

○ **Nádai Ilona második fellépte.** Szombaton este a »Kukta kisasszony« előadása szinte elmaradt, mert Nádai Ilona annyira berekedt egy rövid nap alatt, hogy nem akart fellépni, csak az igazgatónak határozott kívánságára játszotta el szerepét — minden ének nélkül. A közönséggel ezt az előadás megkezdése előtt tudatta a rendező, a mi elég tapintatlanság, mert igaz ugyan, hogy a főcélja mindenkinek az volt, hogy a vendégművésznőt lássa, még azon esetben is, ha énekében nem is gyönyörködhetik, de az ilyen híreknek a közönséggel való tudatására ott van a fekete tábla, melyre azt fel lehet és kell is írni, mielőtt a közönség jegyét megváltaná, nehogy aztán az esetleges zugolódás a vendéget is bántsa, mert hogy az igazgatót az legkevésbé sem zsenirozza, mit mond a publikum, arról régen meggyőződünk, neki csak a saját zsebe a fő.

Igaz, hogy a közönség látható megnyugvással vette tudomásul a hirt, mert mint jeleztük, főcélja az volt, hogy láthassa Nádai Ilonát, ki annyira megnyerte első felléptével mindenkinek tetszését, hogy belépte alkalmával percekig tartó tapsvihar hangzott fel a színház minden zugában, két gyönyörű nagy csokrot nyújtottak fel neki s a zsinórpadlásról egy nemzeti színű szalaggal diszitett babérokoszorút, a nemzeti kaszinó ajándékát, eresztettek le és az első sorokban ülő nézők valóságos záporát hajigálták felé az apró virágcsokroknak, melyeket ezen célra készítettek.

Alig győzte megköszönni a tüntető ovációt a bájos művésznő s bizonyára sokáig, de talán soha nem fogja elfeledni azt a lelkes és kitüntető fogadtatást, melyben Pécssett része volt, a minőben nálunk még színésznőt nem részeltettek. Bizonyára majd olyan szívesen fog ismét felkeresni bennünket, a milyen örömmel fogjuk őt mi is viszontlátni.

Az előadást különben *Andorffy* annyira elrontotta tulságos megnevetetési akarásával, hogy csak a karzati közönség talált abban élvezetet, de a legtöbben boszankodtak miatta és a közönség szégyelte azt, hogy a vendég-szereplő elmondhatja, hogy Pécssett olyan játszótársai voltak, a kiknek a cirkuszban volna helyük és nem a muzsák csarnokában.

Nem szívesen írjuk ezeket a dolgokat *Andorffy*ról, de ha igazságosak akarunk lenni, kénytelenek vagyunk vele. Annál inkább sajnáljuk azt, hogy ez így van, mert tudjuk,

hogy ő egyike a legkitünőbb komikusoknak, mikor nem tuloz, tud olyan alakításokat nyújtani, a milyent igazi élvezettel lát mindenki, de túlzásaival elidegeníti magától a művelt közönséget, leszállítja önmagát a művészek sorából a bohócok közé és rontja a színháznak és a társulatnak tekintélyét.

A többi szereplőkön is erőt vett a rögtönzési mánia, *Hunyadit* rekedtsége miatt *Delly* helyettesítette s az egész előadás csak azokat elégitette ki, a kik megelégedtek azzal, hogy Nádait láthatták. (Tsi.)

○ **Vasárnapi előadások.** Vasárnap délután zsufolt ház előtt bucsuzott a drámai személyzet a »Folt, a mely tisztit« című darabban. Hosszu idők óta ez az egy darab az, melynek előadása fejlettebb műigényeket kielégíthet és mostani előadása is többször birta tapsokra a nézőket, kik különösen *Angyal Ilka* kitünő alakításában gyönyörködtek. Este a »Vörös sapka« népszínmű ment közepes ház előtt, közepes előadásban. Jobb alakításokat nyújtottak *Réthy Lina*, *Csiky* és *Bodroghiné*. Ma este lesz utolsó előadás, a karszemélyzet jutalomjátéka gyanánt, melylyel valószínűleg telt ház előtt fog befejezést nyerni az idei elég roszul sikerült színi évad. (Tsi.)

○ **Nádai Ilona legközelebbi pécsi szereplése.** A Pécssett tapasztalt kitüntető szíves fogadtatás nagyon jól esett egy művésznőnek, mint kíséretében levő atyjának és azon jobb ismerőseik előtt, kik az előadás alatt az öltözökben is meglátogatták őket, mindketten egészen elragadtatva beszéltek arról s egyuttal kijelentették, hogy bármely alkalommal szívesen fogják a pécsi közönség hívását elfogadni, ha az jótékony célra közreműködésüket kéré. *Reeh György* tanácsos, ki a pécsi jótékony nőegylet titkára, mindjárt szavánál fogta a művésznőt s kérésére Nádai Ilona megígérte, hogy örömmel fog közreműködni a pécsi jótékony nőegylet által legközelebb rendezendő nagyszabású ünnepélyén, így is leróni óhajtván hálájának egy részét a város közönsége iránt.

○ **Kozáry Gyula felolvasását,** melyet a katolikus körben folyó évi március 13-án tartott »A halhatatlanság és az én barátnőm« címmel, egy külön füzetkékben kinyomatta. A szellemes és nagy tudással megírt mű a szerzőnél kapható.

○ **„Fatenyésztes“** címmel a földművelésügyi magy. kir. miniszterium kiadásában egy igen hasznos és hézagot pótló szakmunka jelent meg, melyet *Molnár István* orsz. gyümölcsészeti és fatenyészési miniszteri biztos irt meg. A mű megismerteti az olvasót a fatenyésztes egész anyagával, eszközeivel és teendőivel: továbbá népszerűen és behatóan foglalkozik a gyümölcs- és egyéb fák szaporítása, nevelése, kezelése és ápolásával. Minden fatenyésztes és gyümölcsstermelő nagy hasznát veheti e hasznos szakmunkának; de különösen nélkülözhetetlen kalauza lesz az a községi falkola-kezelő tanítóknak és a pomológiával foglalkozó lelkészeknek. A diszesen kiállított, 91 sikerült eredeti ábrával ellátott és 19 nyomott ivre terjedő könyv ára egy koronában lett megállapítva, hogy azt minél többen megszerezhessek. Ezenfelül a miniszter meghatalmazta a nevezett miniszteri biztost arra is, hogy minden lelkész és tanítónak, ki e könyvért egyszerű levélben hozzá fordul, a művet ingyen megküldhesse.

Törvénykezés.

§ **Felhasználta az első alkalmat.** *Krausz Ignác* siklósi kereskedő február másodikán segédként alkalmazta *Pusztai Sándort*, kit megbízott egy párszor, hogy a harkányi

malomban lisztet vásároljon számlájára. Harmadszor már pénzt is adott neki, 23 frt 25 krt, hogy mindjárt kifizethesse a liszt árát és a könnyelmű ember felhasználta az alkalmat, betért egy utszéli csárdába, kifogta a lovakat, s miután egy darabig ott mulatott, kocsit, lovat otthagya bement Siklóra, onnan Pécsre, itt vett magának egy pár csizmát, köpenyt és Kővágó-Szóllósra, majd Bodára tett kirándulásokat s a míg csak tartott a pénzből, mindenütt evett és ivott kedvére. Mikor elfogyott a pénz, eladta csizmáját, köpenyét és azoknak árát mulatta el, azután pedig maga jelentkezett az ügyészségnél. A törvényszék három havi fogházra és egy évi hivatalvesztésre ítélte, az elzárásból egy hónapot kitöltöttnek véve a vizsgálati fogság által. Az ítélet jogerős.

§ **Tolvaj favágó.** *Lőrinc* János pécsi napszámos legutóbb *Marton* Miksa fakereskedőnél nyert alkalmazást mint favágó és tudomást szerzett arról, hogy az a padláson nagyobb mennyiségű kukoricát tart raktáron, melyből naponta a lovak részére hoztak le abrak gyanánt. Vagy öt alkalommal bemászott tehát a padlásra és onnan összesen 170 kiló kukoricát lopott el. Azonban kiderült, hogy ő járt fel megdézsmálni az abraknak valót és a törvényszék elé került, mely kilenc havi börtönbüntetést mért reá, melyből azonban két heti vizsgálati fogság leszámítandó. Az elítélt felebezett, de a kir. ügyész is, súlyosabb büntetést kérve a felső bíróságtól.

T a n ü g y.

)(**Népoktatásunk a párisi világkiállításán.** A hivatalos lap tegnapelőtti száma sorolja föl, hogy népoktatásunkat kilenc alcsoportban fogjuk bemutatni a párisi világkiállításán. Lesz mintaóvoda, mintanépiskola (falusi, városi, fővárosi) mintapolgáriskola modelban, festményben és grafikai táblákban bemutatva. Azután rendtartások, rendelet, törvények és tantervek gyűjteménye francia és magyar nyelven. Tanulók dolgozatai minden szakból és a diákélet, iskolai ünnepek, önképzőkori munkásság, internátusok stb. kerülnek bemutatásra. A 140 m. alapterületen, mely a megfelelő falterülettel együtt a magyar népoktatás rendelkezése áll, a tervezet szerint nagy lesz a társaság. Nem látjuk azonban, hogy népoktatásunk bemutatása mellett, abban az irányban is tennének valamit, hogy iskoláink valóságos állapota szerint, a franciáknak és nagyvilágnak bemutassuk a nemzetiségek szabad mozgását az iskolázás mezején. A világgabocsátott román vádakat például hatásosan cáfolná meg a magyarul tanítani nem akaró nemzetiségi tanítók grafikus táblázata, mely évenként 60—70 szaporulatot mutat. Ajánljuk az illetékes körök figyelmébe, hogy minden röstelkedést félretéve, jó szolgálatot tehetnének ezzel ügyünknek Párisban.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Baranyavármegyében a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: veszettség Dárdán 2 udvarban, Kis-Csányon 1 udvarban, Német-Széken 1 udvarban, Okorághon 1 udvarban, Somogyban 1 udvarban és Tófünn 1 udvarban uralkodik; hólyagos kiütés

Hidasdon 1 udvarban, sertésorbánc Bostán 1 udvarban, Oroszlón 5 udvarban, Vaiszlón 1 udvarban lépett fel, sertésvész pedig Bükkösd Karancs, Magyar-Ürögh és Megyefa községekben uralkodik. — Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, sertésorbánc 3 községben 3 udvarban és sertésvész 8 községben konstátáltott. — Tolnamegyében lépfene 4 községben 4 udvarban, veszettség 6 községben 8 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban hólyagos kiütés 6 községben 137 udvarban és sertésvész 9 községben van elterjedve.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

T Á V I R A T O K.

— **A képviselőház ülése.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A képviselőházban ma Szilágyi elnökletével rövid ülés volt, melyen a főrendiház tegnapelőtti ülésén elfogadott törvényjavaslatot tudomásul vették.

— **A Dreyfus-hecc megújítása.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A párisi „*Siécle*“, mely tudvaleg a Dreyfus konzorcium szolgálatában áll, szenzációs leleplezéseket közöl. Ezek szerint mikor Schwarzkoppen Párisba jött mint német katonai attasé, Walsin-Esterházy felajánlotta neki szolgálatait. Schwarzkoppen a nélkül, hogy értesítette volna ez ajánlatról a német nagykövetet, elfogadta s 80.000 frankot adott Walsin-Esterházynak, ki ezért 172 közleményt szolgáltatott át az attasénak. 1892. óta Schwarzkoppen mindig azt hitte, hogy Dreyfus valami más nagyhatalomnak dolgozott, de 1896. novemberben, midőn a *Matin* a hirhedt borderót fényképben közölte, megismerte abban Walsin-Esterházy kézírását. Eddig még meg nem erősített hírek szerint a *Siécle* leleplezései folytán Walsin-Esterházyt letartóztatták.

— **Spanyol-amerikai háboru.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) Madridból jelenti a „*Fabra*“ ügynökség, hogy a minisztereknek tegnap este nyolc órától éjfélig tartó tanácskozásuk volt. Tanácskozás után a miniszterek kijelentették, hogy nem kaptak Washingtonból újabb hivatalos értesítést; de azt sem titkolták, hogy az ügy állása kedvezőtlen. A kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy nincsenek különös hírek; de megerősítette a helyzet súlyos voltát. Correa hadügyminiszter részletes tervet terjesztett a kabinet elé a hadi szervezetről. Capdehon belügyminiszter egy hirlapírónak azt mondta, hogy minden arra mutat, miszerint a háboru közel van. A „*Havas*“-ügynökségnek jelenti Madridból, hogy hir szerint az amerikai követ, *Woodford*, kormánya válaszát az utolsó spanyol jegyzékre nem kapta meg. Nehány lap azt írja, hogy *Woodford* előkészületeket tesz az elutazásra. A kormány őszintén óhajtja a béke fenntartását, de készül a védelemre. Madridban beszélnek, hogy a diplomáciai kar és a pápai nuncius lépéseket szándékozik tenni, hogy elháríttassék a konfliktus. A madridi pápai nuncius átnyújtotta a királynénak a pápa ajánlatát, hogy hajlandó a közvetítésre. Ennek első feltételül a pápa

kiköti, hogy a spanyolok Kuba szigetén azonnal fegyverszünetet kössenek a felkelőkkel. A spanyol kormány az ajánlatot elfogadta s az erről szóló választ azonnal megküldte Rómába.

— **Az ügyvédi díjak.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A magyar jogászegylet vasárnapi ülésében *Dárday* Dezső, az igazságügyi miniszteriumba beosztott kir. albiró tartott előadást az ügyvédi díjak törvényhozási szabályozásáról. Az ügyvédi díjaknak a bíró önkényétől függő, rendszerint elégtelen és ingatag mai megállapításával szemben — mely állapot megszüntetése a hazai ügyvédi karnak régóta táplált és a számos ügyvédi kamara ismételt felszólalásában nyilatkozó óhaját képezi — az előadó a kérdésnek mielőbbi rendezését sürgeti. Az ügyvédi díj kiszámítására a külföldi (angol, francia, német és osztrák) külön díj- és általánrendszerrel szemben, melyek mindig csak az egyik fél érdekét tartják szem előtt, az előadó vegyes rendszert ajánl, mely szerint az ügyvédi díj mint munkabér kiszámítása az áralakulás törvényei alapján történik, az ügyvéd önköltségét minimum, a pertárgy értékét pedig maximum gyanánt véve fel, tekintettel egyúttal a szabad verseny befolyására is. Törvénybe foglalhatónak csupán ezeket az alapelveket tekinti s erre nézve részletes törvényjavaslatot is dolgozott ki, míg a tulajdonképeni díjszabást a törvény alapján a bíróságok a helyi viszonyok tekintetbevételeivel plenáris ülésekben állapítanak meg, mely megállapodások egyöntetűsége felett az igazságügyminiszter rendeletileg gyakorolna ellenőrzést. A nagy tetszéssel fogadott előadás után *Márkus* Dezső dr. törvényszéki bíró, az igazságügyminiszterium törvényelőkészítő osztályának tagja, határozottan az ügyvédi díjtárfia ellen s a költségmegállapításnak mai, szabad bírói mérlegelésen alapuló módja mellett emelt szót; míg *Szilágyi* Ártur dr. ügyvéd az ügyvédi munka méltányosabb figyelembevételének s az ügyvédi kar anyagi helyzetén ez uton való javításnak szükségét hangsúlyozta.

— **Picquard ezredes kardja.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) Megirtuk annak idején, hogy néhány lelkes magyar budapesti polgár *Wisinger* Mór műötvsőnél pompás diszkardot rendelt meg *Picquard* ezredes számára, a ki a Zola-pör alkalmával nagy szerepet játszott. — A diszkardot a kirakatban sokan megbámulták, többek között néhány rendőrtisztviselő is, akik másnapra mindjárt meg is citálták *Wisingert* a IV. ker. kapitánysághoz és ott tudtára adták, hogy a magyar címer jogtalan használatáért 2 napi elzárásra és 300 forint pénzbírságra van ítélve, azonkívül a kardot is elkobozzák tőle. *Wisinger* az ítélet ellen felebezett, s a főkapitányságnál vasárnap délelőtt hirdették ki a másodfoku ítéletet, amely a 300 forintnyi pénzbírságot s a kard elkobzását helybenhagyta, a 2 napi elzárást azonban további 20 forint pénzbírságra változtatta át. *Wisinger* ez ítélet ellen a belügyminiszterhez felebezett.

— **A kvóta.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) A *Budapesti Tudósító* írja: Az ausztriai kormány által az ausztriai kvótabizottság elé terjesztett adatok Magyarországon sok irányban félreértésre adtak okot. Illetékes helyről nyert felhatalmazás alapján kijelenthetjük, hogy a két kormány között csak azoknak az adatoknak előterjesztésére nézve történt megállapodás, a melyek a monarchia két államának az 1886-tól 1895-ig terjedő tíz évi időszak alatt elért bruttó adójövedelmeire vonatkoznak. Ezen kívül álló s az osztrák kvótabizottság elé adott adatok, az azok alapján netalán megejtett levonások és számítások tisztán egyoldalú kombinációk. Valamint az osztrák bizottság tette, ugy bizonyára a magyar deputáció is számításait saját szempontjából és saját felfogása szerint fogja megejtetni azon adatok alapján, a melyeket a kormánytól kívánni fog.

— **Közös miniszteri értekezlet.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsből távirják a »Bud. Tud.«-nak: A külügyminiszteriumban vasárnap délután három órakor közös miniszteri értekezlet volt az 1899. évi közös költségelirányzat megállapítására. Az értekezleten a három közös miniszteren kívül a két miniszterelnök és a két pénzügyminiszter is résztvett. A tanácskozást, mely délutáni 5 óra utánig tartott, ma délután három órakor folytatták. Az a hír, mintha ezen az értekezleten a két honvédelmi miniszter, sőt a két kereskedelmi miniszter is résztvenne, téves. Közös költségelirányzat megállapításánál a két pénzügyminiszteren kívül a két államnak soha egy szakminisztere sem vett részt.

— **Bánffy kihallgatásán.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ő Felső vasárnap délelőtt Bánffy Dezső báró miniszterelnököt ¼ óráig tartó kihallgatásán fogadta.

— **A miniszter husvétja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Wlassich Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter a husvétra családjával délvidékre utazott.

— **A honvédek emléke.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Sáros megye turai járásának hazafias lakosai Roskovány község határában 1849-ben elesett honvédek emlékére szobrot akarnak felállítani, mely célra a gyűjtést már megindították. Az emlékkő felállítása jövő év tavaszán lesz.

— **Öngyilkos bárónő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap éjjel özv. báró Barkóczy Jenőné szül. Tima Anna marólugot ivott afölötti bánatában, hogy férje másfél hónap előtt hirtelen meghalt. Négy évig éltek boldogan s férje halála óta kétszer akart öngyilkos lenni. Most valószínűleg meghal.

Szerkesztői üzenet.

M. I. Mórág. Hely szüke miatt csak most tudhatjuk a kért címet: VII. ker. Erzsébet-köru 6 sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAISZ JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Üzletmegnyitás.

Tisztelettel vagyok bátor a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

czipész üzletemet

Pécsett, ferencziek-utca 2. szám Sipőc-féle házban megnyitottam.

Midőn bátorkodom a nagyérdemű közönséget arról biztosítani, hogy férf-, női- és gyermekezipőket a

legizlésesebb és legolesóbban

vagyok képes kiállítani, mint olyan, ki a szék-városban, de helyben is csupán az első üzleteknek dolgoztam, — még bátorkodom felhívni a n. t. közönség b. figyelmét **barna, sárga és zöld** (divat) **czipőimre**, melyek izlésteljes és módfölötti könnyűségük révén kedveltekké váltak a fővárosban.

Pontos, lelkiismeretes kiszolgálásért kezeskedem.

Pécs, 1898. márczius havában.

MÁTIS ELEK
 czipész mester.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre.** Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagybodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főtájás, emésztési zavarok . . . mit tesz az? Ügyet se vetünk . . . lát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajlunk, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(**Dr. Egger Leó és Egger J.**)
 Budapest, Váci-körut 21.

Óriási választék
 kész uri és gyermek-
 ruhákban.
 Legdivatosabb **FELÖLTŐK** Mérték szerinti uri és gyermek-
 ruhákat készítek
 készen vagy méret szerint.
 a legizlésesebb és legdivatosabb kivitelben.
 A legolesóbb árártól felfelé!
 Számos megrendelésért esd
Frimm Jakob férfiszabó
 Pécs, ferencziek-utca 8. szám.

7818. sz.
 1898.

Pályázati hirdetmény.

Pécs sz. kir város törvényhatósági bizottságának 1898. évi 31/1522 és 33/3628. számú határozatai alapján ezennel pályázatot hirdetek a nyugdíjazás folytán megüresedett **1600 frt** évi fizetéssel javadalmazott

tanácsnoki (árvaszéki elnöki)

s a netáni előlépések folytán megüresedendő szintén **1600 frt** fizetéssel javadalmazott **tanácsnoki**, esetleg az **1000 frt** évi fizetéssel javadalmazott **rendőrkapitányi** állásokra is, továbbá az előlépés folytán megüresedett **II-od oszt. irnoki** állásra, melylyel **400 frt** évi fizetés jár.

Felhivatnak tehát ezen állásokra pályázni óhajtok, hogy az 1883. évi I. t. cikkben előirt minősítettségét igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket **legkésőbb f. évi április hó 12-ig bezárólag Méltóságos Dr. Fejérváry Imre báró** urhoz, Pécs szab. kir. város főispánjához címezve és pedig közszolgálatban állók hivatali felsőbbségük útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül — hozzám nyujtsák be.

Fenti állások a legközelebbi rendes közgyűlésen töltenek be.

Pécsett. 1898 évi ápril hó 1-én.

Majorossy Imre
 polgármester.

674. sz.
 tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dombovári takarékpénztár részvénytársaság és Ullmann M. Károly pécsi cég végrehajtatónak, Kohn Adolf és neje Blau Ida mágoosi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 85 frt és 500 frt tőkekövetelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. jbiróság területén lévő, a mágoosi 1323. sz. tjkvben A. † a. 1. sorsz. 355/a. hrsz. 501. sz. ház, udvar és kertre az árverést 1013 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **1898. évi április hó 15. napján délelőtt 10 órakor a mágoosi község házában** megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 101 frt 30 krt, készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon, 1898. évi február hó 4-ik napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Ónody

kir. aljárásbíró.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan „**bőrviszketeg**“ jótállás mellett, még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a »**Dr. Hebra sömörirtó-ja**«. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levélbélyegekből is) vagy utánvétel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czim: **St Marien-Droguerie, Danzig**. (Deutschland.)

Grácsi sódar

4—5 kilós 1.00 frt; 2—3 kilós 1.05 frt.

Kassai sódar

3—4 kilós, kilója 1.10 frt.

Prágai sódar

4—6 kilós, kilója 1.20; 2—3 kilós 1.25 frt,
ajánlja valódi és kitűnő minőségben

NICK A. K.

csemege kereskedése Pécssett, a Bazár-udvarban.

Együttal van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét a husvéti ünnepek alatt pilseni sörödémben csapolás és kimérésrekerülő világhírű **müncheni**

Salvator sörömrre

felhívni, mely poharakban és palaczkokban is leszen kapható.

Pécs, április havában

kitűnő tisztelettel

NICK A. K.

csemege kereskedése
Bazár-épület.

Tőkepenzesek figyelmébe!

Ki tőkéjét busás kamatu vállalatba óhajtja fektetni, az, egy világszabadalommal biztosítandó

nagy vállalat által

érheti el mint társ.

Kevés befektetés, — óriási haszon!

Bővebbet csak rövid ideig a Pécsi Figyelő kiadóhivatala.

3177. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Délzalai takarékpénztár átőájánlattevő végrehajthatónak, és csatlakozó M. kir. államkincstárnak Csobán György és társai kökényi lakosok végrehajtást szenvedők ellen, 2500 frt és 83 frt 72 kr tőkekövetelések és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Kökény község határában fekvő, a kökényi 110. sz. betétben I. 1—7. sorsz. alatt felvett jószágtestre 480 frt becsárban, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 27. napján d. e. 10 órakor Kökény község birói házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 48 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécssett, 1898. évi március hó 14. napján. A kir. törvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki biró.

Schamann Frigyes

vésnöki (graveur) műterme:

PÉCSETT, Teréz-utca 6. szám alatt.

Ajánlja a n. é. közönségnek izlésesen készített monogramokat, címereket, vagy egyes betűket arany, ezüst, réz, acél, vas, csont és üvegbe; készít cliché-ket, réz és acélmetszeteket, továbbá fametszeteket.

Himzómintákat előnyomásra.

Egy monogramot 1 óra alatt.

Különlegesség:

Ruggyanta (kautschuk) bélyegzők: cégek, gyárak, intézetek, hivatalok s magánosok részére.

Egy ilyen bélyegző 6 óra alatt készíttetik.

Vidéki rendeléseket gyorsan és pontosan teljesítik.

Kitűnő tisztelettel:

Schamann Frigyes

vésnök.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 ft 50 kr ért bérmentve küld

Réthy Béla
gyógyszerész

Réthy Béla

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

Czipő-üzletemet

Király-utca 22. szám. Vasváry-féle ház, a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Készítek mérték szerint könnyű és tartós férfi, nő és gyermekcipőket.

Különlegességek színesbőrű czipőkben.

Fénymazas czipők raktáron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Színes bőrű czipőkhöz kenőcsökből nagy raktár.

Kiváló tisztelettel:

NEGELE FERENC

cipész.

A ki komoly és előkelő hangu lapot akar járattni,

A ki az okos nemzeti politika hívének vallja magát,

A ki szereti az újságban is a szép stílust és jó ízlést,

A ki a szépirodalomnak java termékeit akarja olvasni,

A ki a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,

A ki mindenről jól és mindig korán akar értesülvé lenni,

A ki nem barátja a frázisoknak, de az érett és komoly politikai cikkeknek,

A ki minden ízében modern újságot akar járattni,

A ki óhajtja a szabadelvűség fokozatos fejlődését és a magyarság erősödését,

A ki nem barátja a személyi kultusznak és megveti a személyes támadásokat,

az fizessen elő az

ORSZÁGOS HIRLAP

ozimú újságra, mely Budapesten jelenik meg, naponként 16—32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője

MIKSZÁTH KÁLMÁN.

Előfizetési ára:

Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.

Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 65. szám.